మోహన్

వర్సెస్

శ్రీమతి ఆనంది మరియు ఇతరులు

మార్చి 12, 1996

[ఎన్.పి. సింగ్ మరియు కె. వెంకటస్వామి, న్యాయమూర్తులు.]

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 – సెక్షన్ 11 – రెస్ జ్యుడికాటా – ముందు విచారణలో అసలు సమస్య దావా ప్రాపర్టీని అటాచ్ చేయాలా వద్దా అనేది – తదుపరి విచారణలో గిఫ్ట్-డీడ్ చెల్లుబాటు అయ్యేది మరియు కట్టుబడి ఉందా అనేది – బహుమతి దస్తావేజు యొక్క చెల్లుబాటు మునుపటి విచారణలో నేరుగా మరియు గణనీయంగా సమస్యలో లేదు – మునుపు కనుగొన్నది తదుపరి విచారణలో రెస్ జ్యుడికాటాగా పనిచేయదు.

B మరియు అతని భార్య ఆస్తి యొక్క అసలు యజమానులు, ప్రతివాదులకు గిఫ్ట్-డీడ్ ద్వారా ఆస్తిని ఇచ్చారు. అందువల్ల, B ఆస్తిని అప్పీలుదారుకు విక్రయించింది. అప్పీలుదారు టైటిల్‌ను క్లెయిమ్ చేసినందున, ప్రతివాదులు తమ టైటిల్‌ను ప్రకటించడానికి మరియు దావా ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి దావా వేశారు.

అప్పీలుదారు, మరో ముగ్గురు సహ-వాదితో కలిసి రూ. 506 రికవరీ కోసం సివిల్ దావా (నం.47-B 1951) దాఖలు చేశారు. అంటే దావా ఆస్తిపై తీర్పుకు ముందు అటాచ్‌మెంట్ కోసం దరఖాస్తుతో పాటు Bకి వ్యతిరేకంగా అమ్మకం-రాబడి. ట్రయల్ కోర్టు మొదట దరఖాస్తును అనుమతించింది, కానీ పార్టీలు విన్న తర్వాత అనుబంధాన్ని పెంచారు. అప్పీలుదారు మరియు అతని సహ-వాది 1952 నాటి దావా నెం.42-A ప్రకారం స్వతంత్ర సివిల్ దావాను దాఖలు చేయడం ద్వారా ఈ ఉత్తర్వును సవాలు చేశారు. ఇంతలో, 1951 నాటి దావా నం.47- B, Bకి వ్యతిరేకంగా డిక్రీ చేయబడింది. ఈ ఆర్డర్‌కు వ్యతిరేకంగా, B అప్పీల్‌ను తరలించింది, కానీ అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా మాత్రమే, అయితే మరో ముగ్గురు సహ వాదులు ఉన్నారు. దావా వేసిన పత్రాలను మోసం చేసి పొందారనే వ్యాఖ్యతో అప్పీలు అనుమతించబడింది. పర్యవసానంగా, 1951 సివిల్ దావా నం.47-Bలో ఆమోదించబడిన డిక్రీని అమలు చేయడంలో ఆస్తిని అటాచ్ చేసే అప్పీలుదారు హక్కు పూర్తిగా తొలగించబడింది మరియు తదనుగుణంగా అటాచ్‌మెంట్ కోసం సివిల్ దావా నం.42-A కూడా తీసివేయబడింది.

మరో ముగ్గురు సహ-వాది స్థానంలో తనను తాను భర్తీ చేసుకోవడం ద్వారా అప్పీలుదారు , ఎవరికి అనుకూలంగా 1951 నాటి దావా నం.47- Bలో ఆమోదించబడిన డిక్రీ ఇప్పటికీ చెక్కుచెదరకుండా ఉంది , డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ద్వారా 1952 సివిల్ సూట్ నెం.42-Aలో విచారణ కొనసాగింది,1956 సివిల్ అప్పీల్ నెం.4-Aలో.

సూట్ ప్రాపర్టీ అటాచ్‌మెంట్ అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారు వాదన ఏమిటంటే, సివిల్ అప్పీల్‌లోని తీర్పు ప్రస్తుత కేసులో న్యాయమూర్తిగా పనిచేస్తుంది. ట్రయల్ కోర్టు ఈ వాదనను అంగీకరించలేదు. మొదటి అప్పీల్ కోర్టు , ఆపై హైకోర్టు ట్రయల్ కోర్టు అభిప్రాయాన్ని సమర్థించాయి. దీనితో బాధపడుతూ , అప్పీలుదారు ఈ అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు.

ఈ అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ కోర్టు

జరిగినది: 1. 1952 నాటి దావా నం.42- Aలోని అసలు సమస్య దావా ఆస్తిని అటాచ్ చేయవచ్చా లేదా అన్నది హైకోర్టు సరైనదని నిర్ధారించింది. గిఫ్ట్ డీడ్ యొక్క చెల్లుబాటు నేరుగా మరియు గణనీయంగా సమస్యలో లేదు , ఇది ప్రస్తుత దావాలో నిర్ణయించబడుతుంది. కాబట్టి 1956 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెం.4-Aలోని నిర్ణయం **రెస్ జ్యుడికాటాగా** పనిచేయదు.

2. అప్పీలుదారు మూడు నెలల్లోపు సూట్ భూములను ఖాళీగా స్వాధీనం చేసుకోవాలి. అతను అలా చేయడంలో విఫలమైతే, ప్రతివాదులు మెస్నె లాభాలతో సహా డిక్రీని అమలు చేయడానికి అర్హులు.[292-F]

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.1994/1987.

తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి నాటి 16/22.8.1985 బొంబాయి హైకోర్టు లో S.A. నెం.275 లోని 1977.

V.A. బోబ్డే మరియు ఎ.కె. సంఘీ అప్పీలుదారు కోసం.

ఎస్ వి. తాంబ్వేకర్ (NP), ప్రతివాదుల కోసం.

కోర్టు ద్వారా తీర్పు వెలువడింది

కె. వెంకటస్వామి, న్యాయమూర్తి. అప్పీలుదారుల తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ వి.ఎ.బాబ్డే ఈ అప్పీల్‌లో వాదించిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే , ఈ సివిల్ అప్పీలు ప్రస్తుత దావా రెస్ జ్యుడికాటా సూత్రాలకు అనుగుణంగా ఉందా అనేది. ఈ సమస్యపై ట్రయల్ కోర్ట్, మొదటి అప్పీలేట్ కోర్ట్ మరియు హైకోర్టు ఏకకాలంలో రెస్ జూడికాటా సూత్రాలకు అనుగుణంగా దావా వేయలేదని మేము గుర్తించాము. అయినప్పటికీ ,రెస్ జూడికాటా సూత్రం ద్వారా ప్రస్తుత దావా నిషేధించబడిందని పట్టుబట్టేందుకు మమ్మల్ని ఒప్పించేందుకు సీనియర్ న్యాయవాది గట్టిగా వాదించారు.

విషయం వివరాల్లోకి వెళ్లే ముందు , 3.3.1971 నాటి తీర్పు ద్వారా ఈ న్యాయస్థానం ఈ కేసును పరిగణనలోకి తీసుకుని, సమస్యను పరిష్కరించేందుకు ట్రయల్ కోర్టుకు తిరిగి పంపినప్పుడు , 1966 సివిల్ అప్పీల్ నెం.473లో ఈ కోర్టు ముందు ఈ కేసు ముందు రౌండ్ వ్యాజ్యంపై వచ్చిందని మేము ఎత్తి చూపాలనుకుంటున్నాము. రెస్ జుడికాటాకు సంబంధించినది. రిమాండ్ నెగిటివ్‌గా రావడంతో ట్రయల్ కోర్టు ఈ అంశాన్ని పరిశీలించి నిర్ణయం తీసుకుంది. ట్రయల్ కోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయంతో మొదటి అప్పీల్ కోర్టు మరియు హైకోర్టు ఏకీభవించాయి.దీనితో బాధపడుతూ , అప్పీలుదారు ఈ అప్పీల్‌ను సుప్రీంకోర్టుకు ప్రాధాన్యతనిచ్చాడు.

రెస్ జ్యుడికాటా యొక్క ఇష్యూ 2.5.1951 నాటి గిఫ్ట్ డీడ్ యొక్క చట్టబద్ధత , చెల్లుబాటు మరియు బైండింగ్ స్వభావానికి సంబంధించినది , ఇక్కడ ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఒక భివా (ప్రతివాదుల తండ్రి) ద్వారా అమలు చేయబడింది.

ప్రస్తుత అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి సంబంధిత మరియు సంక్షిప్త పరిస్థితులను ఇప్పుడు గమనించవచ్చు:

సూట్ ఆస్తికి అసలు యజమాని భివా. అతను ఇక్కడ ప్రతివాదులకు తండ్రి. సివిల్ అప్పీల్ నెం.21A/1942లో పేర్కొన్న **భివా** మరియు అతని భార్య **మెండ్రీ** మధ్య రాజీ ఫలితంగా , తరువాతి దావా ఆస్తిలో 1/4 వంతు వాటాను పొందింది. రెండు గిఫ్ట్ డీడ్‌ల కింద, ఆమె తన ఇద్దరు కుమార్తెలకు అనుకూలంగా ఆ ఆస్తిని ఇచ్చింది. అనగా , ప్రతివాదులు 1 మరియు 2.23.8.1951న నమోదైన 2.5.1951 తేదీ గిఫ్ట్ డీడ్ ద్వారా పేర్కొన్న భివా దావా ఆస్తికి సంబంధించిన బ్యాలెన్స్‌ను ఇక్కడ ప్రతివాదులకు అందించారు. భివా 13.5.1951 నాటి సేల్ డీడ్ ద్వారా దావా ఆస్తిని ఇక్కడ అప్పీలుదారుకు విక్రయించాడు. అప్పీలుదారు 13.5.1951 నాటి సేల్ డీడ్ ఆధారంగా దావా ఆస్తికి టైటిల్ క్లెయిమ్ చేసినందున ,ప్రతివాదులు మొత్తం దావా ఆస్తికి తమ హక్కును ప్రకటించడం కోసం

ప్రస్తుత దావా (నం.46 A/1951) దాఖలు చేయవలసి ఉంటుంది మరియు ప్రొసెషన్ యొక్క పునరుద్ధరణ. ట్రయల్ కోర్ట్ తన మొదటి తీర్పు ద్వారా భివా అమలు చేసిన గిఫ్ట్ డీడ్ మోసపూరితమైనదని మరియు తత్ఫలితంగా ఇక్కడ అప్పీలుదారుపై కట్టుబడి ఉండదని పేర్కొంది. అయినప్పటికీ, ప్రతివాదులు 1 మరియు 2కి వారి తల్లి ఇచ్చిన 1/4వ వంతు వాటాకు సంబంధించి ట్రయల్ కోర్టు ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా డిక్రీని మంజూరు చేసింది. ట్రయల్ కోర్టు పూర్తి ఉపశమనం కల్పించనందుకు ప్రతివాదులు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు మరియు దావాలో విఫలమైన మేరకు అప్పీలుదారు క్రాస్ అభ్యంతరాలను దాఖలు చేశారు. దిగువ అప్పీల్ కోర్టు ఇక్కడ ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది మరియు అప్పీలుదారు యొక్క క్రాస్ అభ్యంతరాలను అనుమతించింది. ఫలితంగా , ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన దావా పూర్తిగా అప్పీల్ కోర్టు ద్వారా కొట్టివేయబడింది. అప్పీల్ కోర్టు దావాను కొట్టివేస్తూ 2.5.1951 నాటి గిఫ్ట్ డీడ్ మోసపూరితమైనదని మరియు పూర్వపు తేదీని నిర్ధారించింది. రెస్ జుడికాటా సూత్రం ద్వారా దావా కూడా నిరోధించబడిందని ఇది పేర్కొంది. దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు యొక్క తీర్పు మరియు డిక్రీ ద్వారా బాధించబడింది, ప్రతివాదులు బాంబే హైకోర్టు (నాగ్‌పూర్ బెంచ్)కి రెండవ అప్పీలును ఎంచుకున్నారు. ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన వ్యాజ్యాన్ని కొట్టివేస్తూ అప్పిలేట్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును మరియు డిక్రీని హైకోర్ట్‌లోని విజ్ఞత గల సింగిల్ జడ్జి పక్కన పెట్టారు మరియు అతను చేసిన పరిశీలనల వెలుగులో ఈ విషయాన్ని తాజాగా పరిష్కరించేందుకు ట్రయల్ కోర్టుకు పంపారు. 25.5.1951 నాటి గిఫ్ట్ డీడ్ యొక్క మోసపూరిత స్వభావానికి సంబంధించిన అప్పీల్‌ను అలాగే దాని పూర్వ-డేటింగ్‌కు సంబంధించిన అభ్యర్థనను స్వీకరించడంలో దిగువ కోర్టులు తప్పుగా ఉన్నాయని తీర్పు సమయంలో న్యాయమూర్తి గుర్తించారు. పర్యవసానంగా ఆ అంశాలలో కనుగొన్న విషయాలు పక్కన పెట్టబడ్డాయి.అయితే , మొదటి అప్పీలేట్ కోర్టులో రెస్ జుడికాటా యొక్క అభ్యర్థన మొదటిసారిగా తీసుకోబడింది , అభ్యర్ధనలను సవరించడానికి పార్టీలను అనుమతించిన తర్వాత రెస్ జ్యుడికాటా ప్రశ్నకు వెళ్లడానికి హైకోర్టు విషయాన్ని ట్రయల్ కోర్టుకు పంపింది. మోసానికి సంబంధించిన అభ్యర్థనలను సవరించడానికి పార్టీలను అనుమతించబోమని హైకోర్టు స్పష్టం చేసింది, 2.5.1951 నాటి బహుమతి దస్తావేజుకు సంబంధించి కుట్ర మరియు ముందస్తు డేటింగ్. హైకోర్టు తీర్పుతో కలత చెందిన, అప్పీలుదారు ఈ కోర్టుకు సి.ఎ. నం.473/66. ఆ సివిల్ అప్పీల్ 3.7.1971 నాటి తీర్పు ద్వారా పరిష్కరించబడింది. ఈ న్యాయస్థానం హైకోర్టు యొక్క ఫలితాలు మరియు తీర్మానాలను ధృవీకరించింది మరియు తత్ఫలితంగా అప్పీల్‌ను కొట్టివేసింది. రెస్ జూడికాటాకు సంబంధించిన సమస్యపై తీర్పు కోసం ఈ విషయం ఒకసారి ట్రయల్ కోర్టుకు వెళ్లింది. రిమాండ్

తర్వాత గతంలో గమనించినట్లుగా , రెస్ జూడికాటా యొక్క అభ్యర్థన ఇక్కడ అప్పీలుదారుకు అందుబాటులో లేదని మూడు కోర్టులు ఏకకాలంలో నిర్ధారించాయి.

ఇప్పుడు మనం Res Judicata సమస్యను పరిగణలోకి తీసుకోవడానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను సంక్షిప్తంగా అందజేద్దాం.

23.8.1951న రూ.506 రికవరీ కోసం భివాపై మరో ముగ్గురు (సహ-వాది)తో పాటు అప్పీలుదారు 1951లో సివిల్ సూట్ నెం.47 B దాఖలు చేశారు. అదే సమయంలో , ఆర్డర్ 38 నియమం 5 కింద తీర్పుకు ముందు అటాచ్‌మెంట్ కోసం దరఖాస్తు కూడా ఆ దావాలో చేయబడింది. ట్రయల్ కోర్టు మొదట్లో పైన పేర్కొన్న గిఫ్ట్ డీడ్‌లో వ్యవహరించిన ఆస్తికి సంబంధించిన తీర్పుకు ముందు అటాచ్‌మెంట్ కోసం దరఖాస్తును అనుమతించింది. దానితో బాధపడిన ప్రతివాదులు , తీర్పుకు ముందు అటాచ్‌మెంట్‌ను పెంచడానికి ఆర్డర్ 21 రూల్ 58 క్రింద ఒక దరఖాస్తుకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు మరియు ట్రయల్ కోర్టు పక్షాలు విన్న తర్వాత 28.9.1951 నాటి ఆర్డర్ ద్వారా అటాచ్‌మెంట్‌ను లేవనెత్తింది.

కేసు ఆ దశలో ఉండగా, దావా పెండింగ్‌లో ఉండగా, అప్పీలుదారు మరో ముగ్గురితో కలిసి ఆర్డర్ 21 రూల్ 63 C.P.C కింద స్వతంత్ర సివిల్ దావా నెం.42 A 1952లో దాఖలు చేశారు. (C.P.C. 1976 చట్టం ద్వారా సవరించబడక ముందు)1951 సివిల్ సూట్ నెం.47- Bలో ప్రతివాదుల ఉదాహరణలో అటాచ్‌మెంట్‌ను పెంచుతూ 28.9.1951 నాటి సివిల్ కోర్టు ఉత్తర్వును సవాలు చేస్తూ. ఆ దావా అంటే , 47-B ఆఫ్ 1951, 30 సెప్టెంబర్, 1952న భివాకు వ్యతిరేకంగా డిక్రీ చేయబడింది.మరో ముగ్గురు సహ-వాది ఉన్నప్పటికీ , అప్పీలుదారు మోహన్‌పై మాత్రమే అప్పీల్‌కు భివా ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. ఆ అప్పీలు 1952లో C.A.No.64-Bగా నంబరు చేయబడింది.నేర్చుకున్న అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి , భండారా 27.2.1953 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా అప్పీల్‌ను అనుమతిస్తూ, అప్పీలుదారు మరియు ఇతర ముగ్గురు సహ వాదిలు సివిల్ దావా నం.47-బి/1951 దాఖలు చేసిన పత్రం మోసం ద్వారా పొందబడిందని గుర్తించారు. ఈ అప్పీల్‌లో ప్రతివాది అయిన అప్పీలుదారు అప్పీల్ ఆర్డర్‌ను సవాలు చేయలేదు మరియు దానిని ఫైనల్ చేయడానికి అనుమతించారు. 1951 సివిల్ సూట్ నెం.47- Bలో ఆమోదించబడిన డిక్రీని అమలు చేయడంలో అప్పీలుదారు ఆస్తిని అటాచ్ చేయాల్సిన హక్కులు లేదా టైటిల్ ఏమైనా పైన పేర్కొన్న అప్పిలేట్ ఆర్డర్ వెలుగులో పూర్తిగా ఆపివేయబడిందని గమనించాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , 1952లోని సివిల్

సూట్ నం.42-Aలో ఆర్డర్ 21 రూల్ 63 కింద దాఖలు చేయబడిన విచారణను కొనసాగించడానికి అప్పీలుదారుకు తనంతట తానుగా హక్కు లేదు. ఆ కష్టాన్ని అధిగమించడానికి అప్పీలుదారు తన ముగ్గురు సహ-వాదిలకు అనుకూలంగా ఉన్న డిక్రీని కొనుగోలు చేసి , 1951 సివిల్ సూట్ నం.47-Bలో ఆమోదించబడిన డిక్రీలో మరియు వారి స్థానంలో తనను తాను భర్తీ చేసుకున్నట్లు కనిపిస్తోంది. 1956 సివిల్ అప్పీల్ నం.4-Aలో ఆ డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ద్వారా అతను 1952 సివిల్ సూట్ నెం.42-Aలో విచారణను కొనసాగించాడు. 1956 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నం.4-Aలో ఫైల్ చేయడం మరియు కొనసాగడం అతని కొనసాగింపు తన స్వంత హక్కులో లేదని , అయితే పైన పేర్కొన్న విధంగా అతని సహ-వాది యొక్క హక్కులను అసైనీ లేదా బదిలీదారుగా పరిగణించాలని గమనించాలి. ఈ అప్పీల్‌లో , 1956లోని 4- A, ఖాస్రా నెం.472/54 మరియు 485/29లోని 4.83 ఎకరాల భూమిని అటాచ్ చేయడానికి అప్పీలుదారుకు అర్హత ఉందని ఒక నిర్ధారణ ఇవ్వబడింది.(పైన సూచించిన గిఫ్ట్ డీడ్‌లో వ్యవహరించిన లక్షణాలు).

1956 సివిల్ అప్పీల్ నం.4- Aలో అందించిన తీర్పు ప్రస్తుత దావాలో రెస్ జ్యుడికాటా వలె పనిచేస్తుందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదన.

ఈ పిటిషన్లను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన హైకోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది.

నేను 1952 సివిల్ సూట్ నెం.42- Aలోని ఫిర్యాదు కాపీని పరిశీలించాను. నా దృష్టిలో ఈ దావాలోని అసలు సమస్య ఏమిటంటే , ఖాస్రా నెం.472/54 మరియు 485/29 పరిధిలోని 4.83 ఎకరాల భూమిని అటాచ్ చేయవచ్చా లేదా ?నా దృష్టిలో , 2.5.1951 (Exb.P-3) నాటి గిఫ్ట్ డీడ్ యొక్క చెల్లుబాటు నేరుగా మరియు గణనీయంగా సమస్యలో లేదు (ప్రాముఖ్యత అందించబడింది). తీర్పుకు ముందు అటాచ్‌మెంట్ కోసం మోహన్ తన దరఖాస్తులో అలాగే 1952 సివిల్ సూట్ నం.42-Aలోని ప్లెయింట్‌లో ఖాస్రా నెం.472/54 మరియు 485/29 ఆధీనంలో ఉన్న వ్యక్తి భివా అని నొక్కిచెప్పారు. మోహన్ భివా మరియు మెండ్రీల మధ్య వివాదాన్ని కూడా ప్రస్తావించారు మరియు వివాదాస్పద భూమిని మెండ్రీ ఎప్పుడూ స్వాధీనం చేసుకోలేదని మరియు భివా మాత్రమే ఆధీనంలో ఉన్నాడని నొక్కి చెప్పాడు. అతను 3.2.1948న భివాకు అనుకూలంగా ముగిసిన భివా మరియు మెండ్రీ మధ్య క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 245 ప్రకారం విచారణను కూడా ప్రస్తావించాడు.నా దృష్టిలో , ఈ కథనాలన్నీ భివా అంతటా సూట్ ఆస్తిని కలిగి ఉన్నాయని నొక్కి చెప్పడానికి మాత్రమే.

స్వాధీనం ప్రశ్న మరియు టైటిల్ ప్రశ్న రెండు వేర్వేరు విషయాలు (ప్రాముఖ్యత అందించబడింది). మనిషి ఒక ఆస్తిని కలిగి ఉండవచ్చు మరియు అతనికి దానికి ఎలాంటి టైటిల్ ఉండకపోవచ్చు. మోహన్ కేసు మొత్తం మరియు సారాంశం ఏమిటంటే , భివా సూట్ భూమి మొత్తం స్వాధీనంలో ఉన్నందున ,భివాకు వ్యతిరేకంగా డిక్రీ యొక్క ఎగ్జిక్యూటివ్‌లలో అటాచ్‌మెంట్‌కు ఇది బాధ్యత వహిస్తుంది. 1952లోని సివిల్ సూట్ నెం.42- Aలోని ప్లెయింట్‌లోని 8వ పేరా నుండి కూడా ఇది స్పష్టంగా ఉంటుంది , అది ఈ విధంగా చదవబడుతుంది:

> "ఇక్కడ దాఖలు చేయబడిన 28.9.1951 నాటి ఆర్డర్‌ను రద్దు చేయాలనే దావా. వాది ఇతర పత్రాలను మొదటి తేదీన దాఖలు చేస్తాడు."

హైకోర్టు యొక్క పైన పేర్కొన్న సహేతుకమైన ముగింపుతో మేము పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాము.

అంతేకాకుండా, అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది 1956 సివిల్ అప్పీల్ నెం.4-Aలోని అప్పీల్ తీర్పులోని పరిశీలనపై ఎక్కువగా ఆధారపడ్డాడు, ఇది క్రింది విధంగా ఉంది:

> "4.83 ఎకరాలు భివాకు చెందిందా మరియు ప్రతివాదిది కాదా అనేది నిర్ణయించాల్సిన ఏకైక అంశం. 2.5.1951 నాటి గిఫ్ట్ డీడ్ ఆధారంగా ప్రతివాదులు ఎవరూ టైటిల్‌ను క్లెయిమ్ చేయలేదు. గిఫ్ట్ డీడ్ కల్పితమని ఈ వాస్తవాలు స్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయి. వాదుల దావాను మోసం చేసినందుకు ఇది అమలు చేయబడి ఉండాలి."

పైన పేర్కొన్న సారంలోని చివరి వాక్యాన్ని మనం విడిగా చదివితే , అది అప్పీలుదారు కోసం నేర్చుకున్న న్యాయవాది యొక్క వాదనకు మద్దతు ఇస్తుంది. అయితే, తీర్పులోని సంబంధిత భాగమైన పేరా 14లో అప్పీలేట్ జడ్జి యొక్క ముగింపును విస్మరించలేము.ఆ భాగం ఇలా ఉంది:

> "14. ఆర్డరు 21 రూల్ 63 ప్రకారం వారి దావా ఉన్నందున వాది యొక్క చివరి పేరాలో వారు క్లెయిమ్ చేసిన డిక్లరేషన్‌కు ఫిర్యాదిదారులకు అర్హత లేదు. అయితే , న్యాయం ముగింపులో, 1951 సివిల్ సూట్ నం.47-బిలోని డిక్రీని అమలు చేయడంలో పై భూమి అటాచ్‌మెంట్ మరియు అమ్మకానికి బాధ్యత వహిస్తుందని ప్రకటించాలని నేను భావిస్తున్నాను." (ప్రాముఖ్యత అందించబడింది)

పైన సంగ్రహించిన 7వ పేరాతో పాటు తీర్పులోని ఈ భాగాన్ని చదివితే , ప్రస్తుత దావాలో 1956 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెం.4- Aలోని నిర్ణయం రెస్ జ్యుడికాటాగా పని చేయదని హైకోర్టు చేసిన తీర్మానంలో మేము తప్పు కనుగొనలేము.

పై చర్చ దృష్ట్యా మరియు వాస్తవాల కథనం వెలుగులో ,ఈ అప్పీల్‌లో ఎటువంటి జోక్యం అవసరం లేదని మేము నిర్ధారించాము. అయితే, 1951 సంవత్సరంలో ప్రారంభమైన మరియు అంతకుముందు సందర్భంలో ఈ కోర్టుకు వచ్చిన వ్యాజ్యానికి ముగింపు ఉండకపోవచ్చని మేము పార్టీల ప్రవర్తనను బట్టి భావిస్తున్నాము. ఇరుపక్షాల ప్రయోజనాల దృష్ట్యా మరియు పూర్తి న్యాయం చేయడానికి మరియు పార్టీల మధ్య ఈ వ్యాజ్యాన్ని ముగించడానికి , అప్పీల్‌ని తోసిపుచ్చుతున్నప్పుడు మేము ఈ క్రింది ఆర్డర్ చేస్తాము:

అప్పీలుదారు ఈ తేదీ నుండి మూడు నెలలలోపు దావా భూమిని ప్రతివాదులకు అప్పగించాలి మరియు పైన పేర్కొన్న మూడు నెలల వ్యవధిలో అప్పీలుదారు శాంతియుతంగా ఖాళీగా ఉన్న స్వాధీనంని ప్రతివాదులకు అప్పగిస్తే , అతను mesne లాభాలకు బాధ్యత వహించడు. అతను అలా చేయడంలో విఫలమైతే, ప్రతివాదులు మెస్నే లాభాలతో సహా డిక్రీని అమలు చేయడానికి అర్హులు. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.